

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

21 juni 2001

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met het Verdrag nr. 174
betreffende de voorkoming van zware industriële ongevallen, aangenomen door
de algemene vergadering van de Internationale Arbeidsorganisatie in Genève op 22 juni 1993**

INHOUD

	Blz.
1. Memorie van toelichting	3
2. Voorontwerp van decreet	7
3. Advies van de Raad van State	11
4. Ontwerp van decreet	15
5. Bijlagen	17

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

De initiatieven van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) op het gebied van de preventie van industriële ongevallen dateren reeds van voor de oprichting van de andere internationale organisaties die op dit gebied actief zijn, zoals de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (ECE), de Europese Gemeenschap (EG), ...). Hoewel haar actie hoofdzakelijk te herleiden is tot arbeidsbescherming (gezondheid en veiligheid op het werk), blijkt uit de aangenomen teksten van de IAO een groeiende tendens naar het nastreven van een beleid op het gebied van leefmilieu, hetzij door een extensieve interpretatie van het begrip arbeidsbescherming, hetzij als gevolg van maatregelen van arbeidsbescherming. Meer recent echter komt uit de teksten van de IAO de bescherming van het leefmilieu als zelfstandige doelstelling naar voor.

Reeds in 1929 nam de IAO haar eerste aanbeveling aan betreffende de preventie van industriële ongevallen (Aanbeveling 31 betreffende de preventie van industriële ongevallen, 21 juni 1929, IAO, Genève, Doc. nr. 021929031).

In het Verdrag nr. 174 wordt een ommekeer gemaakt. In artikel 4 wordt door de IAO voor het eerst de bescherming van het milieu als een eigen aparte doelstelling opgesteld, naast en op hetzelfde niveau als de arbeidsbescherming.

Het Verdrag heeft tot doel de rol van de overheid, de verantwoordelijkheid van de werkgevers en de rechten en plichten van de werknemers en hun afgevaardigden vast te leggen op het gebied van de voorkoming van zware industriële risico's.

Vermits het Verdrag zowel federale als gewestelijke bevoegdheidsaspecten behandelt, vormt het een 'gemengd verdrag' dat binnen de Belgische rechtsorde slechts gevolgen kan hebben dan na goedkeuring door de parlementen van de federale staat en de drie Gewesten. Het Verdrag werd reeds goedgekeurd door het federale Parlement.

Het Verdrag bevat 7 delen:

Deel I - Toepassingsgebied en definities

Deel II - Algemene principes

Deel III - Verantwoordelijkheid van de werkgever

Deel IV - Verantwoordelijkheden van de bevoegde overheid

Deel V - Rechten en verplichtingen van de werknemers en hun vertegenwoordigers

Deel VI - Verantwoordelijkheid van de exporterende landen

Deel VII - Eindbeschikkingen

Het Verdrag heeft tot doel ongevallen met gevaarlijke chemische producten te voorkomen en de gevolgen van dergelijke ongevallen te beperken.

Met dit doel legt zij voornamelijk de volgende verplichtingen op :

- 1) administratieve verplichtingen om de risico's te identificeren;
- 2) verplichting om aan de bevoegde overheid een kennisgeving over de mogelijke risico's over te maken ;
- 3) technische maatregelen voor de installaties;
- 4) maatregelen betreffende de inwendige organisatie in de ondernemingen (procedures, vorming, vastlegging van de verantwoordelijkheden, ...) ;
- 5) verplichting voor de werkgever om een veiligheidsrapport op te stellen voor elke onderworpen installatie ;
- 6) verplichting om zware ongevallen te melden en een rapport over het ongeval op te stellen ;
- 7) verplichting voor de bevoegde overheden om externe noodplannen op te stellen en een globaal beleid uit te werken ;
- 8) verplichting om de werknemers te raadplegen.

Het Verdrag laat een zeer aanzienlijke vrijheid aan de Verdragsstaten bij de invoering van de verplichtingen.

Het Verdrag is in ruime mate geïnspireerd door de Richtlijn van de Raad 82/501/EEG¹ betreffende de voorkoming en het beheren van industriële risico's (Seveso-Richtlijn) van 1982. Zij neemt er de princi-

¹ Richtlijn 82/501/EEG van de Raad van 24 juni 1982 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten, PB nr. L 230 van 5.8.82, blz. 1.

pes en doelstellingen van over. Er zijn echter twee essentiële verschillen:

1. Het Verdrag legt de nadruk op de deelname van de werknemers bij het beheer van de risico's.
2. Het toepassingsgebied van het Verdrag is ruimer dan dat van de Richtlijn, daar het Verdrag ook de pijplijnen viseert.

Aanbeveling nr. 181 heeft tot doel de volgende punten te bevorderen :

1. Uitwisseling van informatie betreffende deze problematiek ;
2. Het gebruik van praktische richtlijnen, uitgaande van de IAO, betreffende de voorkoming van zware risico's ;
3. Het opstellen van systemen voor de schadeloosstelling van de werknemers en het opvangen van de gevolgen van deze ongevallen voor de bevolking en het milieu ;
4. Het uitwerken van een beleid om dit type van risico op te vangen in de sectoren of activiteiten die buiten het toepassingsgebied vallen.

2. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Deel I - Toepassingsgebied en definities

Artikelen 1, 2 en 3 : Het Verdrag is van toepassing op installaties, die risico's op zware ongevallen inhouden, met uitzondering van nucleaire installaties en fabrieken die radioactieve bestanddelen behandelen, militaire installaties, en het vervoer buiten de site van de installatie, anders dan via pijplijn.

Deel II - Algemene principes

Artikel 4 : Verplichting een coherent nationaal beleid voor de bescherming van de werknemers, de bevolking en het milieu tegen de risico's op zware ongevallen te formuleren, in te voeren en regelmatig herzien. Dit beleid moet gevoerd worden via preventie en beveiliging van de installaties met risico's op zware ongevallen.

Artikel 5 : Verplichting een systeem uit te werken voor de identificatie van installaties met risico's op zware ongevallen op basis van een lijst van gevaarlijke producten of categorieën gevaarlijke producten.

Artikel 6 : Maatregelen om het vertrouwelijk karakter te beschermen van de informatie die wordt doorgegeven of geleverd.

Deel III - Verantwoordelijkheid van de werkgever

Artikel 7 : De installatie identificeren op basis van systeem artikel 5.

Artikel 8 : Bevoegde overheid op de hoogte brengen van elke installatie met risico op zware ongevallen.

Artikel 9 : Schikkingen te nemen op het vlak van de installatie: gedocumenteerd preventie- en beveiligingssysteem voor deze risico's.

Artikel 10 : Veiligheidsverslag.

Artikel 11 : Veiligheidsverslag reviseren, bijwerken en aanpassen.

Artikel 12 : Veiligheidsverslagen overdragen aan de bevoegde overheid.

Artikel 13 : Verslag bij ongeval.

Artikel 14 : Inhoud verslag.

Deel IV - Verantwoordelijkheden van de bevoegde overheid

Artikel 15 : Noodplannen en -procedures met beschikkingen voor de bescherming van de bevolking en het milieu buiten de site.

Artikel 16 : Informatie over de te nemen veiligheidsmaatregelen en het gedrag bij zware ongevallen verspreiden onder de bevolking.

Artikel 17 : Vestiging van installaties met risico's op zware ongevallen.

Artikel 18 : Inspecties, onderzoek en evaluaties.

Artikel 19 : Stopzetting.

Deel V - Rechten en plichten van de werknemers en hun vertegenwoordigers

Artikel 20 : Raadpleging van werknemers en hun vertegenwoordigers.

Artikel 21 : Plichten van werknemers.

Deel VI - Verantwoordelijkheid van de exporteren-
de landen

3. BETROKKENHEID VAN VLAANDEREN

De bevoegdheidsverdeling inzake voorkoming en beheersing van de gevolgen van zware ongevallen is complex. Het betreft grotendeels gedeelde bevoegdheden. Volgende onderscheiden kunnen gemaakt worden :

- Het Vlaamse Gewest is bevoegd voor de identificatie van de installaties, veiligheidsrisico's, de uitwerking van maatregelen, ... met het oog op *de effecten van een ongeval buiten de site* ter bescherming van mens en leefmilieu (deze exclusieve bevoegdheid van het Vlaamse Gewest situeert zich in het kader van de procedure van milieuvergunningverlening) ;
- Het Vlaamse Gewest is bevoegd voor dezelfde verplichtingen die betrekking hebben op de *organisatie binnen het bedrijf* met het oog op de bescherming "buiten" voor zover het niet gaat over de arbeidsveiligheid (de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest situeert zich in het kader van de procedure van vergunningverlening); arbeidsveiligheid behoort immers tot de bevoegdheid van het federale ministerie van Arbeid ;
- de opstelling van *noodplannen* : gezamenlijke bevoegdheid van het Vlaamse Gewest en de federale overheid (Civiele Bescherming); voor de werking van de rampenplannen is de federale overheid de bevoegde overheid. Voor de Civiele Bescherming houdt dit ook de bevoegdheid in om op te treden in het buitenland ;
- *inspecties* binnen het bedrijf: gezamenlijke bevoegdheid van het Vlaamse Gewest en de federale overheid ;
- Vestiging van installaties met risico's op zware ongevallen (artikel 17 Verdrag): dit is een aspect van ruimtelijke ordening, dus een exclusieve bevoegdheid van het Vlaamse Gewest. Hieraan zal uitvoering gegeven worden via de omzetting van artikel 12 van de Seveso-Richtlijn ;

- Er zijn deelgebieden waarvoor nog andere federale ministeries bevoegd zijn. Binnenlandse Zaken (Civiele Bescherming) is bevoegd en zal eventueel moeten optreden in het buitenland. Het Vlaamse Gewest is hier gezamenlijk bevoegd met de federale overheid;
- Het Vlaamse Gewest is tevens bevoegd voor de betrokkenheid van de milieudiensten ("... andere getroffen partijen ...") bij de identificatie, kennisgeving, ... met uitsluiting van de verplichte raadpleging van de werkgevers en werknemers.

Het verplicht Samenwerkingsakkoord, ondertekend op 21 juni 1999, tussen de federale staat, het Vlaamse, het Waalse en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, zorgt voor de omzetting van de Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (de zogenaamde SEVESO II - Richtlijn) en voor de implementatie van het Verdrag in de interne Belgische wetgeving. Dit Samenwerkingsakkoord is inmiddels goedgekeurd per decreet van 17 juli 2000 (B.S. 11 augustus 2000) en zal in werking treden na goedkeuring door alle parlementen.

De goedkeuring van dit Verdrag brengt geen nieuwe financiële verplichtingen met zich mee. De financiële gevolgen van het Verdrag werden immers reeds verrekend in voornoemd Samenwerkingsakkoord betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken en in het ontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepaling en inzake milieubeleid met de titels betreffende milieueffect- en veiligheidsrapportages.

De goedkeuring van het Verdrag nr. 174 door het Vlaams Parlement middels het voorliggende ontwerp van decreet is noodzakelijk met het oog op de uiteindelijke ratificatie ervan door België.

4. ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State bracht advies uit op 17 augustus 2000. Betrokken advies bestond uit het voorstellen van enkele wijzigingen van legistieke aard. Deze wijzigingen werden ondertussen doorgevoerd.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buiten-
lands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke
Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende de goedkeuring van het verdrag nr. 174 betreffende de voorkoming van zware industriële ongevallen, aangenomen te Geneve op 22 juni 1993 door de internationale arbeidsconferentie tijdens haar tachtigste zitting

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

Na beraadslaging,

BESLUIT

De Vlaamse minister van leefmilieu en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit artikel regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Het Verdrag Nr. 174 betreffende de voorkoming van zware industriële ongevallen, aangenomen te Genève op 22 juni 1993 door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar tachtigste zitting zal, wat het Vlaamse Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

Vlaams minister van Leefmilieu,

Vera DUA

Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

Dirk VAN MECHELEN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 7 augustus 2000 door de minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende goedkeuring van het Verdrag nr. 174 betreffende de voorkoming van zware industriële ongevallen, aangenomen te Genève op 22 juni 1993 door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar tachtigste zitting", heeft op 17 augustus 2000 het volgende advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn slechts de volgende opmerkingen te maken.

1. Het is niet gebruikelijk om per voorstellende minister telkens de inleidende formule "Op voorstel van ..." te gebruiken.

Men schrijve derhalve : "Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van ..., de Vlaamse minister van ... en de Vlaamse minister van ...".

2. Alle voorstellende ministers dienen er eveneens mee te worden belast het ontwerp (en niet "voorontwerp") van decreet bij het Vlaams Parlement in te dienen.

3. Conform de wetgevingstechnische voorschriften terzake, schrijve men "Art. 2" in plaats van "Artikel 2".

De vakantiekamer was samengesteld uit

Mevrouw M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,

de Heren R. STEVENS, staatsraden,
J. SMETS,

Mevrouw F. LIEVENS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

M.-R. BRACKE

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

DE VLAAMSE REGERING,

Vera DUA

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw en de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media;

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Het Verdrag nr. 174 betreffende de voorkoming van zware industriële ongevallen, aangenomen door de algemene vergadering van de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar tachtigste zitting in Genève op 22 juni 1993, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 1 juni 2001

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

BIJLAGEN

Internationale Arbeidsconferentie

Verdrag 174

Verdrag betreffende de voorkoming van zware industriële
ongevallen, aangenomen door de Conferentie op haar
tachtigste zitting
Genève, 22 juni 1993

VERDRAG 174Verdrag betreffende de voorkoming van zware
industriële ongevallen

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, bijeengeroepen in Genève door de Beheerraad van het Internationaal Arbeidsbureau en er bijeengekomen op 2 juni 1993 in zijn tachtigste zitting;

Nam nota van de pertinente internationale arbeidsconventies en -aanbevelingen, in het bijzonder het verdrag en aanbeveling betreffende de veiligheid en gezondheid van de arbeiders, 1981, alsook het verdrag en aanbeveling betreffende chemische produkten, 1990, en onderstreept de behoefte aan een globale en coherente aanpak;

Nam nota van de Bundel praktische richtlijnen ter voorkoming van zware industriële ongevallen, die het IAB in 1991 publiceerde;

Hield rekening met de noodzaak te controleren of de gepaste maatregelen worden genomen om :

- a) zware ongevallen te voorkomen;
- b) de risico's op zware ongevallen tot een minimum te beperken;
- c) de gevolgen van dergelijke ongevallen tot een minimum te beperken;

Overwoog de oorzaken van deze ongevallen, namelijk organisatiefouten, menselijke factoren, gebreken aan de bestanddelen, afwijkingen ten opzichte van de normale werkingsvoorwaarden, externe gebeurtenissen alsook natuurlijke fenomenen;

Verwees naar de noodzaak aan samenwerking, binnen het internationaal Programma over de veiligheid van chemische produkten, tussen de Internationale Arbeidsorganisatie, het Milieuprogramma van de Verenigde Naties en de Wereldgezondheidsorganisatie, alsook andere betrokken intergouvernementele organisaties;

Besloot om verschillende voorstellen betreffende de preventie van zware industriële ongevallen aan te nemen, vraag die het vierde punt vormde op de agenda van de zitting;

Besloot dat deze voorstellen de vorm van een internationaal verdrag zullen aannemen;

en neemt op tweeëntwintig juni negentien honderd en drieënnegentig volgend verdrag aan, dat "Verdrag betreffende over de preventie van zware industriële ongevallen, 1993" wordt genoemd;

DEEL I. TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

1. Onderhavig verdrag heeft tot doel zware ongevallen met gevaarlijke chemische produkten te voorkomen en de gevolgen van dergelijke ongevallen te beperken.

2. Het Verdrag is van toepassing op installaties die risico's op zware ongevallen inhouden.

3. Het Verdrag is niet van toepassing op :

- a) nucleaire installaties en fabrieken die radio-actieve bestanddelen behandelen, met uitzondering van de lokalen van deze installaties waarin niet radio-actieve bestanddelen worden behandeld;
- b) militaire installaties;
- c) het vervoer buiten de site van de installatie, anders dan via pijplijn.

4. Een Lid dat onderhavig Verdrag ratificeert kan, na overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties en met andere partijen die getroffen worden, installaties of economische takken waarin een equivalente beveiliging wordt verzekerd, uit het toepassingsgebied van de conventie schrappen.

Artikel 2

Bij specifieke belangrijke problemen die de onmiddellijke invoer van preventie- en beveiligingsmiddelen die het Verdrag voorziet, verhinderen, moet het Lid, na overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties en met andere partijen die getroffen worden, plannen uitwerken voor de stapsgewijze toepassing van deze maatregelen, volgens een welbepaalde kalender.

Artikel 3

Voor dit Verdrag :

- a) wijst de term "gevaarlijk produkt" op een zuiver of een gemengd produkt dat, door de aanwezige chemische, fysieke of toxicologische eigenschappen, afzonderlijk of in combinatie met andere produkten een gevaar vormt;
- b) wijst de term "grenshoeveelheid" voor elk gevaarlijk produkt of produktcategorie, op de hoeveelheid die de nationale wetgeving onder bepaalde omstandigheden vaststelt en die bij overschrijding een installatie identificeert met risico op zware ongevallen;

- c) wijst de term "installatie met risico op zware ongevallen" op deze die een of meerdere gevaarlijke produkten of produkt-categorieën al dan niet permanent produceert, transformeert, behandelt, gebruikt, verwijdt of opslaat, in hoeveelheden die de grenshoeveelheid overschrijden;
- d) wijst de term "zwaar ongeval" op een plotse gebeurtenis zoals emissie, brand of een grote explosie bij het verloop van een activiteit binnen een installatie met risico op zware ongevallen, waarbij een of meerdere gevaarlijke produkten zijn betrokken en die een ernstig gevaar - onmiddellijk of uitgesteld - betekent voor de werknemers, de bevolking of het milieu;
- e) wijst de term "veiligheidsverslag" op een schriftelijk document dat technische informatie, informatie over het beheer en de werking betreffende de gevaren en risico's van een installatie met risico op zware ongevallen en op de beheersing van dergelijk gevaar en risico's geeft. Het rechtvaardigt verder de maatregelen die werden genomen voor de beveiliging van de installatie;
- f) wijst de term "quasi-ongeval" op elke plotse gebeurtenis waarbij een of meerdere gevaarlijke produkten zijn betrokken die, zonder middelen, acties of systemen voor verzachting, tot een zwaar ongeval had kunnen leiden.

DEEL II. ALGEMENE PRINCIPES

Artikel 4

1. Elk Lid moet, met het oog op de wetgeving, de omstandigheden en nationale gewoonten en in overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties en met andere partijen die getroffen worden, een coherent nationaal beleid voor de bescherming van de werknemers, de bevolking en het milieu tegen de risico's op zware ongevallen formuleren, invoeren en regelmatig herzien.

2. Dit beleid moet worden ingevoerd via preventie en beveiliging van de installaties met risico's op zware ongevallen en, in de mate van het mogelijke, het gebruik bevorderen van de beste beveiligingstechnieken.

Artikel 5

1. De bevoegde overheid of een door de overheid goedgekeurd of erkend organisme moet, na overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties en met andere partijen die getroffen worden, een systeem uitwerken voor de identificatie van installaties met risico's op zware ongevallen zoals deze in artikel 3c)

werden gedefinieerd, op basis van een lijst van gevaarlijke produkten of categorieën gevaarlijke produkten, of beide, met hun respectieve grenshoeveelheden, conform de nationale wetgeving of de internationale normen.

2. Het systeem dat in paragraaf 1 hoger werd vermeld, moet regelmatig worden herzien en bijgewerkt.

Artikel 6

Na overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties en met andere partijen die getroffen worden, moet de bevoegde overheid speciale schikkingen treffen om het vertrouwelijk karakter te beschermen van de informatie die wordt doorgegeven of geleverd conform een van de artikelen 8, 12, 13 of 14 en waarvan de onthulling de activiteiten van een werkgever schade zouden berokkenen, op voorwaarde dat deze schikkingen geen grote risico's inhoudt voor de werknemers, de bevolking of het milieu.

DEEL III. VERANTWOORDELIJKHEID VAN DE WERKGEVER

IDENTIFICATIE

Artikel 7

De werkgevers moeten elke installatie met risico op zware ongevallen die ze beheren, identificeren op basis van het systeem dat in artikel 5 werd besproken.

OFFICIËLE KENNISGEVING

Artikel 8

1. De werkgevers moeten de bevoegde overheid officieel op de hoogte brengen van elke installatie met risico op zware ongevallen die ze identificeerden;

- a) volgens een bepaalde kalender bij een bestaande installatie;
- b) vóór de indienststelling bij een nieuwe installatie.

2. De definitieve sluiting van een installatie met risico op zware ongevallen moet eveneens vooraf aan de bevoegde overheid gemeld worden door de werkgevers.

SCHIKKINGEN TE NEMEN OP HET VLAK VAN DE INSTALLATIE

Artikel 9

Voor elke installatie met risico op zware ongevallen moeten de werkgevers een gedocumenteerd preventie- en beveiligingssysteem voor deze risico's invoeren en onderhouden, met :

- a) de identificatie en de analyse van de gevaren, alsook de evaluatie van de risico's, inclusief de overweging van mogelijke interacties tussen de produkten;
- b) technische maatregelen betreffende het ontwerp, de veiligheidssystemen, de bouw, de keuze van de chemische produkten, de werking, het onderhoud en de systematische inspectie van de installatie;
- c) organisatie van de opleiding en de instructie van het personeel, de levering van beveiligingsuitrusting, de grootte van het personeelsbestand, het uurrooster, de verdeling van de verantwoordelijkheden, alsook het toezicht op externe ondernemingen en tijdelijke werknemers die op de site van de installatie werken;
- d) de noodplannen en -procedures, met :
 - i) de uitwerking van doeltreffende noodplannen en -procedures, inclusief dringende medische procedures, die moeten worden toegepast bij zware ongevallen of bij dreigende ongevallen; de regelmatige controle en evaluatie van de doeltreffendheid van vermelde plannen en procedures en hun revisie telkens wanneer nodig;
 - ii) het verstrekken van informatie over mogelijke ongevallen en over de interventieplannen op de site aan de overheden en de organen die interventieplannen en -procedures moeten opstellen ter beveiliging van de bevolking en het milieu buiten de site van de installatie;
 - iii) het vereist overleg met overheid en organen;
- e) maatregelen die de gevolgen van een zwaar ongeval moeten beperken;
- f) overleg met de werknemers en hun vertegenwoordigers;
- g) schikkingen ter verbetering van het systeem, inclusief maatregelen voor het verzamelen van informatie en het analyseren van ongevallen en quasi-ongevallen. De lessen die eruit worden getrokken, moeten met de werknemers en hun vertegenwoordigers worden besproken en genoteerd, conform de wetgeving en de nationale praktijk.

VEILIGHEIDSVERSLAG

Artikel 10

De werkgevers moeten een veiligheidsverslag opstellen, volgens de voorschriften van artikel 9.

2. Het verslag moet worden opgesteld :

- a) voor de bestaande installaties met risico's op zware ongevallen, in de termijn na de betekening die door de nationale wetgeving wordt voorgeschreven;
- b) voor elke nieuwe installaties met risico's op zware ongevallen, voor de inwerkingstelling.

Artikel 11

De werkgevers moeten het veiligheidsverslag reviseren, bijwerken en aanpassen :

- a) bij wijzigingen die een betekenisvolle invloed hebben op het veiligheidsniveau in de installatie of zijn procédés, of in de aanwezige hoeveelheden gevaarlijke produkten;
- b) wanneer de vooruitgang van de technische kennis of de evaluatie van de gevaren dit rechtvaardigen;
- c) volgens de intervallen die de nationale wetgeving voor schrijft;
- d) op verzoek van de bevoegde overheid.

Artikel 12

De werkgevers moeten de veiligheidsverslagen, bedoeld in de artikelen 10 en 11 overdragen aan de bevoegde overheid of tot haar beschikking stellen.

VERSLAG BIJ ONGEVAL

Artikel 13

Zodra een zwaar ongeval zich voordoet, moeten de werkgevers de bevoegde overheid en andere instanties die hiervoor zijn aangeduid, inlichten.

Artikel 14

1. Na een zwaar ongeval en binnen een vooraf bepaalde tijdspanne moeten de werkgevers de bevoegde overheid een gedetailleerd verslag overhandigen met een analyse van de oorzaken van het ongeval en de aanduiding van de onmiddellijke gevolgen op de site, alsook de maatregelen die werden getroffen om de gevolgen te verzachten.

2. Het verslag moet de gedetailleerde aanbevelingen bevatten betreffende de maatregelen die moeten worden getroffen opdat dergelijk ongeval zich niet meer zou voordoen.

DEEL IV. VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN DE BEVOEGDE OVERHEID

NOODPLAN BUITEN DE SITE

Artikel 15

Rekening houdend met de door de werkgever verstrekte informatie moet de bevoegde overheid ervoor zorgen dat noodplannen en -procedures met beschikkingen voor de bescherming van de bevolking en het milieu buiten de site van elke installatie met risico's op zware ongevallen, worden opgesteld, op gepaste tijdstippen worden bijgewerkt en gecoördineerd met de betrokken overheid en instanties.

Artikel 16

De bevoegde overheid moet ervoor zorgen dat :

- a) de informatie over de te nemen veiligheidsmaatregelen en het gedrag bij zware ongevallen verspreid wordt onder de bevolking die door een zwaar ongeval zou kunnen worden getroffen, zonder dat deze het moet vragen, en dat ze op gepaste tijdstippen wordt bijgewerkt en opnieuw verspreid;
- b) dat het alarm zo snel mogelijk gegeven wordt bij zware ongevallen;
- c) dat, indien de gevolgen van zware ongevallen grensoverschrijdend zijn, de informatie vereist in alinea's a) en b) hoger aan de betrokken Staten wordt geleverd, om bij te dragen tot de samenwerkings- en coördinatiemaatregelen.

VESTIGING VAN INSTALLATIES MET RISICO'S OP
ZWARE ONGEVALLLEN

Artikel 17

De bevoegde overheid moet een globaal vestigingsbeleid uitwerken dat een degelijke scheiding voorziet tussen de installaties met risico's op zware ongevallen en residentiële wijken, werkzones alsook de openbare voorzieningen en, bij bestaande installaties, alle mogelijke maatregelen terzake nemen. Dit beleid moet steunen op de algemene principes van deel II van onderhavige conventie.

INSPECTIE

Artikel 18

1. De bevoegde overheid moet over gekwalificeerd, opgeleid en bekwaam personeel beschikken en steunen op voldoende middelen, technici en specialisten om inspecties, onderzoek, evaluaties te verrichten en raad te geven betreffende de problemen die in het Verdrag worden behandeld en om de naleving van de nationale wetgeving te verzekeren.

2. Vertegenwoordigers van de werkgever en de werknemers van een installatie met risico's op zware ongevallen moeten de mogelijkheid hebben om de inspecteurs te begeleiden terwijl deze de toepassing nagaan van de maatregelen die krachtens onderhavig verdrag zijn voorgeschreven, behalve indien deze laatsten in het licht van de algemene richtlijnen van de bevoegde overheid vinden dat dit de doeltreffendheid van hun controle in het gevaar kan brengen.

Artikel 19

De bevoegde overheid moet het recht hebben om elke operatie die een onmiddellijk gevaar op zware ongevallen vertegenwoordigt, te laten stopzetten.

DEEL V. RECHTEN EN PLICHTEN VAN DE WERKNEMERS EN HUN VERTEGENWOORDIGERS.

Artikel 20

In een installatie met risico's op zware ongevallen moeten de werknemers en hun vertegenwoordigers worden geraadpleegd, volgens de gepaste samenwerkingsprocedures, om een vast werksysteem op te stellen. De werknemers en hun vertegenwoordigers moeten meer bepaald :

- a) op afdoende en gepaste wijze worden ingelicht over de gevaren, verbonden met deze installatie en de mogelijke gevolgen;
- b) worden ingelicht over alle instructies of aanbevelingen, afkomstig van de bevoegde overheid;
- c) worden geraadpleegd voor de uitwerking van volgende documenten en deze kunnen inkijken :
 - i) veiligheidsverslag;
 - ii) noodplannen en -procedures;
 - iii) verslagen bij ongevallen;
- d) regelmatig instructies en een opleiding krijgen betreffende de praktijken en procedures ter voorkoming van zware ongevallen en het beheer van gebeurtenissen die tot dergelijke ongevallen kunnen leiden, alsook betreffende de noodprocedures die bij zware ongevallen moeten worden gevolgd;
- e) binnen de grenzen van hun functie en zonder dat dit op enige wijze in hun nadeel kan worden gebruikt, corrigerende maatregelen nemen en zonodig de activiteit stilleggen indien ze, op basis van hun opleiding en ervaring, een aanvaardbare reden hebben om te denken dat er een onmiddellijk gevaar op een zwaar ongeval bestaat en hun chef inlichten of, afhankelijk van het geval, alarm slaan voor of zo snel mogelijk na het nemen van vermelde maatregelen;
- f) elk potentieel gevaar dat volgens hen een zwaar ongeval kan veroorzaken, bespreken met de werkgever en het recht hebben om deze gevaren aan de bevoegde overheid mee te delen.

Artikel 21

De werknemers op de site van een installatie met risico's op zware ongevallen moeten :

- a) zich schikken naar de praktijken en procedures betreffende de preventie van zware ongevallen en het beheer van gebeurtenissen die tot dergelijke ongevallen kunnen leiden;
- b) zich bij zware ongevallen schikken naar alle noodprocedures.

DEEL VI. VERANTWOORDELIJKHEID VAN DE EXPORTERENDE LANDEN

Artikel 22

Indien het gebruik van gevaarlijke produkten, technieken, of procédés in een exporterende LidStaat verboden is als bron van potentiële zware ongevallen, moet deze Staat informatie betreffende dit verbod, alsook de redenen die het motiveerden, ter beschikking stellen van de importerende landen.

DEEL VII. EINDBESCHIKKINGEN

Artikel 23

De formele ratificaties van onderhavig verdrag zullen worden meegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau, die deze registreert.

Artikel 24

Onderhavig verdrag verbindt enkel de leden van de Internationale Arbeidsorganisatie, wier ratificatie door de Directeur-Generaal werd geregistreerd.

2. Ze treedt in werking twaalf maanden nadat de ratificatie van twee Leden door de Directeur-Generaal werd geregistreerd.

3. Daarna geldt het verdrag voor elk Lid, twaalf maanden na de datum waarop de ratificatie werd geregistreerd.

Artikel 25

1. Elk Lid dat onderhavig verdrag ratificeerde, kan het opzeggen na afloop van een tienjarige periode na de oorspronkelijke datum waarop het verdrag van kracht werd, door een akte die wordt meegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau, die deze registreert. De opzegging wordt pas effectief een jaar na registratie.

2. Elk Lid dat onderhavig verdrag ratificeerde en, binnen een periode van een jaar na de afloop van de in vorige paragraaf vermelde tienjarige periode, geen gebruik maakt van de opzeggingsmogelijkheid, voorzien door onderhavig artikel, is verbonden voor een nieuwe tienjarige periode en kan onderhavig verdrag vervolgens telkens na afloop van een tienjarige periode opzeggen, conform de voorwaarden van onderhavig artikel.

Artikel 26

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau betekent de registratie van alle ratificaties en opzeggingen die hem door Leden van de Organisatie worden meegedeeld aan alle leden van de Internationale Arbeidsorganisatie.

2. Bij het betekenen aan de Leden van de Organisatie, van de registratie van de tweede ratificatie die hem werd meegedeeld, zal de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden van de Organisatie vestigen op de datum waarop onderhavig verdrag van kracht wordt.

Artikel 27

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zal de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties conform artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties complete inlichtingen verstrekken over alle ratificaties en opzeggingen die hij conform vorige artikelen registreerde, met het oog op hun registratie.

Artikel 28

Telkens wanneer hij het nodig acht, zal de Beheerraad van het Internationaal Arbeidsbureau de Algemene Conferentie een verslag voorleggen over de toepassing van onderhavig verdrag en onderzoeken of de totale of gedeeltelijke herziening ervan op de agenda van de Conferentie moet worden geplaatst.

Artikel 29

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanvaardt houdende de totale of gedeeltelijke herziening van onderhavig verdrag, en behoudens andere beschikking van het nieuwe verdrag :

- a) zal de ratificatie door een Lid van het nieuwe verdrag houdende herziening, van rechtswege en niettegenstaande artikel 25 hoger aanleiding geven tot de onmiddellijke opzegging van onderhavig verdrag, op voorwaarde dat het nieuwe verdrag houdende herziening reeds van kracht is;
- b) vanaf de datum waarop het nieuwe verdrag houdende herziening van kracht wordt, kan onderhavig verdrag niet meer geratificeerd worden door de Leden.

2. Onderhavig verdrag blijft in ieder geval in zijn actuele vorm en inhoud van kracht voor de Leden die ze ratificeerden en het verdrag houdende herziening niet ratificeren.

Artikel 30

De Franse en Engelse tekst van dit verdrag zijn gelijkelijk gezaghebbend.

Voorafgaande tekst is de authentieke tekst van het verdrag, naar behoren aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie op haar vierentwintigste zitting die werd gehouden te Genève en die op 22 juni 1993 werd afgesloten.

TEN BEWIJZE WAARVAN volgende personen hun handtekening hebben aangebracht op drieëntwintig juni 1993 :

De Voorzitter van de Vergadering

ASEM ABDEL-HAK

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau

MICHEL HANSENNE

International Labour Conference Conférence internationale du Travail

CONVENTION 174

CONVENTION CONCERNING THE PREVENTION OF MAJOR
INDUSTRIAL ACCIDENTS, ADOPTED BY THE CONFERENCE AT ITS
EIGHTIETH SESSION, GENEVA, 22 JUNE 1993

CONVENTION 174

CONVENTION CONCERNANT LA PRÉVENTION DES ACCIDENTS
INDUSTRIELS MAJEURS, ADOPTÉE PAR LA CONFÉRENCE À SA
QUATRE-VINGTIÈME SESSION,
GENÈVE, 22 JUIN 1993

Convention 174**CONVENTION CONCERNING THE PREVENTION OF MAJOR INDUSTRIAL ACCIDENTS**

The General Conference of the International Labour Organization,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 80th Session on 2 June 1993, and
Noting the relevant international labour Conventions and Recommendations and, in particular, the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1981, and the Chemicals Convention and Recommendation, 1990, and stressing the need for a global and coherent approach, and

Noting also the ILO Code of practice on the Prevention of major industrial accidents, published in 1991, and

Having regard to the need to ensure that all appropriate measures are taken to:

- (a) prevent major accidents;
- (b) minimize the risks of major accidents;
- (c) minimize the effects of major accidents, and

Considering the causes of such accidents including organizational errors, the human factor, component failures, deviation from normal operational conditions, outside interference and natural forces, and

Having regard to the need for cooperation, within the International Programme on Chemical Safety, between the International Labour Organization, the United Nations Environment Programme and the World Health Organization, as well as with other relevant intergovernmental organizations, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the prevention of major industrial accidents, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-three the following Convention, which may be cited as the Prevention of Major Industrial Accidents Convention, 1993.

PART I. SCOPE AND DEFINITIONS*Article 1*

1. The purpose of this Convention is the prevention of major accidents involving hazardous substances and the limitation of the consequences of such accidents.

2. This Convention applies to major hazard installations.

3. This Convention does not apply to:

- (a) nuclear installations and plants processing radioactive substances except for facilities handling non-radioactive substances at these installations;
- (b) military installations;
- (c) transport outside the site of an installation other than by pipeline.

4. A Member ratifying this Convention may, after consulting the representative organizations of employers and workers concerned and other interested parties who may be affected, exclude from the application of the Convention installations or branches of economic activity for which equivalent protection is provided.

Article 2

Where special problems of a substantial nature arise so that it is not immediately possible to implement all the preventive and protective measures provided for in this Convention, a Member shall draw up plans, in consultation with the most representative organizations of employers and workers and with other interested parties who may be affected, for the progressive implementation of the said measures within a fixed time-frame.

Article 3

For the purposes of this Convention:

- (a) the term “hazardous substance” means a substance or mixture of substances which by virtue of chemical, physical or toxicological properties, either singly or in combination, constitutes a hazard;
- (b) the term “threshold quantity” means for a given hazardous substance or category of substances that quantity, prescribed in national laws and regulations by reference to specific conditions, which if exceeded identifies a major hazard installation;
- (c) the term “major hazard installation” means one which produces, processes, handles, uses, disposes of or stores, either permanently or temporarily, one or more hazardous substances or categories of substances in quantities which exceed the threshold quantity;
- (d) the term “major accident” means a sudden occurrence – such as a major emission, fire or explosion – in the course of an activity within a major hazard installation, involving one or more hazardous substances and leading to a serious danger to workers, the public or the environment, whether immediate or delayed;
- (e) the term “safety report” means a written presentation of the technical, management and operational information covering the hazards and risks of a major hazard installation and their control and providing justification for the measures taken for the safety of the installation;
- (f) the term “near miss” means any sudden event involving one or more hazardous substances which, but for mitigating effects, actions or systems, could have escalated to a major accident.

*PART II. GENERAL PRINCIPLES**Article 4*

1. In the light of national laws and regulations, conditions and practices, and in consultation with the most representative organizations of employers and workers and with other interested parties who may be affected, each Member shall formulate, implement and periodically review a coherent national policy concerning the protection of workers, the public and the environment against the risk of major accidents.

2. This policy shall be implemented through preventive and protective measures for major hazard installations and, where practicable, shall promote the use of the best available safety technologies.

Article 5

1. The competent authority, or a body approved or recognized by the competent authority, shall, after consulting the most representative organizations of employers and workers and other interested parties who may be affected, establish a system for the identification of major hazard installations as defined in Article 3 (c), based on a list of hazardous substances or of categories of hazardous substances or of both, together with their respective threshold quantities, in accordance with national laws and regulations or international standards.

2. The system mentioned in paragraph 1 above shall be regularly reviewed and updated.

Article 6

The competent authority, after consulting the representative organizations of employers and workers concerned, shall make special provision to protect confidential information transmitted or made available to it in accordance with Articles 8, 12, 13 or 14, whose disclosure would be liable to cause harm to an employer's business, so long as this provision does not lead to serious risk to the workers, the public or the environment.

PART III. RESPONSIBILITIES OF EMPLOYERS

IDENTIFICATION

Article 7

Employers shall identify any major hazard installation within their control on the basis of the system referred to in Article 5.

NOTIFICATION

Article 8

1. Employers shall notify the competent authority of any major hazard installation which they have identified:

- (a) within a fixed time-frame for an existing installation;
- (b) before it is put into operation in the case of a new installation.

2. Employers shall also notify the competent authority before any permanent closure of a major hazard installation.

ARRANGEMENTS AT THE LEVEL OF THE INSTALLATION

Article 9

In respect of each major hazard installation employers shall establish and maintain a documented system of major hazard control which includes provision for:

- (a) the identification and analysis of hazards and the assessment of risks including consideration of possible interactions between substances;
- (b) technical measures, including design, safety systems, construction, choice of chemicals, operation, maintenance and systematic inspection of the installation;
- (c) organizational measures, including training and instruction of personnel, the provision of equipment in order to ensure their safety, staffing levels, hours of work, definition of responsibilities, and controls on outside contractors and temporary workers on the site of the installation;
- (d) emergency plans and procedures, including:
 - (i) the preparation of effective site emergency plans and procedures, including emergency medical procedures, to be applied in case of major incidents, and the training of personnel in the use of these plans and procedures;

- (ii) the provision of information on potential accidents and site emergency plans to authorities and bodies responsible for the preparation of emergency plans and procedures for the protection of the public and the environment outside the site of the installation;
- (iii) any necessary consultation with such authorities and bodies;
- (e) measures to limit the consequences of a major accident;
- (f) consultation with workers and their representatives;
- (g) improvement of the system, including measures for gathering information and analysing accidents and near misses. The lessons so learnt shall be discussed with the workers and their representatives and shall be recorded in accordance with national law and practice.

SAFETY REPORT

Article 10

1. Employers shall prepare a safety report based on the requirements of Article 9.
2. The report shall be prepared:
 - (a) in the case of existing major hazard installations, within a period after notification prescribed by national laws or regulations;
 - (b) in the case of any new major hazard installation, before it is put into operation.

Article 11

Employers shall review, update and amend the safety report:

- (a) in the event of a modification which has a significant influence on the level of safety in the installation or its processes or in the quantities of hazardous substances present;
- (b) when developments in technical knowledge or in the assessment of hazards make this appropriate;
- (c) at intervals prescribed by national laws or regulations;
- (d) at the request of the competent authority.

Article 12

Employers shall transmit or make available to the competent authority the safety reports referred to in Articles 10 and 11.

ACCIDENT REPORTING

Article 13

Employers shall inform the competent authority and other bodies designated for this purpose as soon as a major accident occurs.

Article 14

1. Employers shall, within a fixed time-frame after a major accident, present a detailed report to the competent authority containing an analysis of the causes of the accident and describing its immediate on-site consequences, and any action taken to mitigate its effects.
2. The report shall include recommendations detailing actions to be taken to prevent a recurrence.

PART IV. RESPONSIBILITIES OF COMPETENT AUTHORITIES

OFF-SITE EMERGENCY PREPAREDNESS

Article 15

Taking into account the information provided by the employer, the competent authority shall ensure that emergency plans and procedures containing provisions for the protection of the public and the environment outside the site of each major hazard installation are established, updated at appropriate intervals and coordinated with the relevant authorities and bodies.

Article 16

The competent authority shall ensure that:

- (a) information on safety measures and the correct behaviour to adopt in the case of a major accident is disseminated to members of the public liable to be affected by a major accident without their having to request it and that such information is updated and redisseminated at appropriate intervals;
- (b) warning is given as soon as possible in the case of a major accident;
- (c) where a major accident could have transboundary effects, the information required in (a) and (b) above is provided to the States concerned, to assist in cooperation and coordination arrangements.

SITING OF MAJOR HAZARD INSTALLATIONS

Article 17

The competent authority shall establish a comprehensive siting policy arranging for the appropriate separation of proposed major hazard installations from working and residential areas and public facilities, and appropriate measures for existing installations. Such a policy shall reflect the General Principles set out in Part II of the Convention.

INSPECTION

Article 18

1. The competent authority shall have properly qualified and trained staff with the appropriate skills, and sufficient technical and professional support, to inspect, investigate, assess, and advise on the matters dealt with in this Convention and to ensure compliance with national laws and regulations.

2. Representatives of the employer and representatives of the workers of a major hazard installation shall have the opportunity to accompany inspectors supervising the application of the measures prescribed in pursuance of this Convention, unless the inspectors consider, in the light of the general instructions of the competent authority, that this may be prejudicial to the performance of their duties.

Article 19

The competent authority shall have the right to suspend any operation which poses an imminent threat of a major accident.

PART V. RIGHTS AND DUTIES OF WORKERS AND THEIR REPRESENTATIVES

Article 20

The workers and their representatives at a major hazard installation shall be consulted through appropriate cooperative mechanisms in order to ensure a safe system of work. In particular, the workers and their representatives shall:

- (a) be adequately and suitably informed of the hazards associated with the major hazard installation and their likely consequences;
- (b) be informed of any orders, instructions or recommendations made by the competent authority;
- (c) be consulted in the preparation of, and have access to, the following documents:
 - (i) the safety report;
 - (ii) emergency plans and procedures;
 - (iii) accident reports;
- (d) be regularly instructed and trained in the practices and procedures for the prevention of major accidents and the control of developments likely to lead to a major accident and in the emergency procedures to be followed in the event of a major accident;
- (e) within the scope of their job, and without being placed at any disadvantage, take corrective action and if necessary interrupt the activity where, on the basis of their training and experience, they have reasonable justification to believe that there is an imminent danger of a major accident, and notify their supervisor or raise the alarm, as appropriate, before or as soon as possible after taking such action;
- (f) discuss with the employer any potential hazards they consider capable of generating a major accident and have the right to notify the competent authority of those hazards.

Article 21

Workers employed at the site of a major hazard installation shall:

- (a) comply with all practices and procedures relating to the prevention of major accidents and the control of developments likely to lead to a major accident within the major hazard installation;
- (b) comply with all emergency procedures should a major accident occur.

PART VI. RESPONSIBILITY OF EXPORTING STATES

Article 22

When, in an exporting member State, the use of hazardous substances, technologies or processes is prohibited as a potential source of a major accident, the information on this prohibition and the reasons for it shall be made available by the exporting member State to any importing country.

PART VII. FINAL PROVISIONS

Article 23

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 24

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 25

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 26

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 27

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciations registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 28

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 29

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 25 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 30

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organization during its Eightieth Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-second day of June 1993.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twenty-third day of June 1993.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa quatre-vingtième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 22 juin 1993.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce vingt-troisième jour de juin 1993:

*The President of the Conference,
Le Président de la Conférence,*

ASEM ABDEL-HAK

*The Director-General of the International Labour Office,
Le Directeur général du Bureau international du Travail,*

MICHEL HANSENNE